

на такі системи, що прийнята в деяких штатах, так і зростання попиту на яйця, вироблені в зазначених системах. Уже нині в деяких штатах США в альтернативних системах утримують понад половину всього поголів'я курей-несучок.

Собівартість виробництва харчових курячих яєць у трьох найпоширеніших у США системах утримання курей-несучок – традиційній кліткової, системі багатоярусної підлоги та в поліпшених колоніальних клітках – за замовленням асоціації виробників яєць і Департаменту сільського господарства США у 2014 році вивчали вчені Каліфорнійського університету.

За підсумками проведеного дослідження, американські вчені дійшли висновку, що застосування альтернативних систем виробництва харчових курячих яєць призводить до збільшення питомих капітальних і виробничих витрат і в цілому собівартості яєць: за утримання птиці на багатоярусній підлозі – на 36 %, утримання в обладнаних кліткових батареях – на 13 %. Дослідники вказали такі причини – збільшення капітальних і виробничих витрат за утримання курей-несучок в альтернативних системах.

Таким чином, як свідчить досвід закордонних виробників харчових курячих яєць, застосування альтернативних систем утримання курей-несучок призводить до збільшення питомих капітальних і виробничих витрат і в цілому собівартості яєць, як порівняти з утриманням птиці в кліткових батареях традиційної конструкції. Для стимулювання переходу виробників харчових курячих яєць на альтернативні системи утримання птиці потрібно розробити відповідні захисні міри з боку держави, як-то: податкові пільги, часткова компенсація капітальних й експлуатаційних витрат, компенсація цінових надбавок на продукцію; митний захист від конкуренції з боку закордонних виробників такої продукції тощо.

УДК. 636.2.082.35.047.32

Кричевська Р., студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

*Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор
Подільський ДАТУ, м. Кам'янець-Подільський, Україна*

МОЛОКО ЯК ПРОДУКТ ХАРЧУВАННЯ І ОБ'ЄКТ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ПЕРЕРОБКИ

У більшості країн світу скотарство є провідною галуззю тваринництва, що зумовлено високою питомою вагою молока та яловичини в структурі тваринницької продукції. Основним напрямком розвитку скотарства в Україні на найближчі 10-15 років повинна залишатись подальша поглиблена спеціалізація порід великої рогатої худоби за окремими видами продуктивності. Тобто, вже створені і сформовані молочні породи, які надалі будуть удосконалюватися за рівнем молочної продуктивності, якістю молока, технологічністю, міцністю здоров'я, що дозволить скоротити поголів'я молочних корів і виробляти необхідну кількість молока і молочних продуктів. Утримання та експлуатація худоби неможливі без застосування техніки і технології виробництва. Технологія передбачає вибір оптимального варіанту виробництва (пропорційність, погодженість, ритмічність або рівномірність, потоковість, безперервність), визначає засоби виробництва (рівень механізації та автоматизації виробничих процесів згідно з технологічними лініями), встановлює оптимальні процеси

фізіолого-біологічного циклу і режиму використання тварин. Майбутнє виробництва молока сільськогосподарськими підприємствами піддається значному впливу основоположним тенденціям розвитку світового сільського господарства та світового ринку. В останні 5 років виробництво молока зростає. Основну частину виробленого молока становить коров'яче – близько 90 % загального обсягу. Трохи більше 10 % припадає на буйволове, козине і овече молоко. В Індії понад 50 % молока отримують від буйволиць. Основна частина виробництва молока зосереджена в країнах азіатського, європейського та північноамериканського континентів, де найбільш інтенсивно проводяться наукові дослідження в галузі молочного тваринництва і використовуються їх результати.

Метою проведення досліджень було вивчення показників якості молока отриманого від дійних стад різних суб'єктів господарювання.

Результати проведених досліджень показали, що молоко від суб'єктів господарювання на молокопереробне підприємство надходило першим ґатунком, від особистих селянських господарств – другим, що підтверджується показниками титрованої кислотності – $17,5 \pm 0,56$ °T і $19,3 \pm 0,4$ °T відповідно.

Молоко від особистих селянських господарств на молокопереробне підприємство надходило неохолодженим – $14,1 \pm 0,5$ °C, від суб'єктів господарювання охолодженим із середньою температурою $8,3 \pm 0,1$ °C, що вірогідно впливає на його якість.

Густина сирого товарного молока, отриманого від господарств різних форм власності, вірогідно не відрізнялася ($P < 0,05$) вмістом жиру $3,5 \pm 0,25$ %, та білку $3,0 \pm 0,07$ %, ніж у пробах отриманих від суб'єктів господарювання, що може бути ознакою його ймовірної фальсифікації, або підвищення навантаження на обмін речовин.

Прибуток від реалізації молочних продуктів, які виготовлені за зміну з молочної сировини першого ґатунку складає 23519 грн, і як наслідок – рентабельність 26,7 %, що відповідно на 599 грн. і 4,4 % більше ніж при існуючій. При цьому необхідно відмітити, що загальні витрати на переробку молочної сировини є вищими і складають 99875 грн., за зміну, оскільки є необхідними додаткові технологічні операції для очищення і термічної обробки.

Отже, для виробництва молочних продуктів слід використовувати молоко першого ґатунку, яке надходить на молокопереробне підприємство від суб'єктів колективного господарювання.

УДК 636.2.034:637.11

Легкодох В.А., аспірант кафедри технології виробництва молока і м'яса

Науковий керівник – Луценко М.М., доктор с.-г. наук, професор

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква, Україна

ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ РОБОТИЗОВАНИХ СИСТЕМ ДОЇННЯ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день молочне скотарство України значно відстає від скотарства більшості зарубіжних країн. І тільки використання передового досвіду прогресивних країн та застосування найновіших технологічних і технічних рішень дозволять подолати це відставання, даючи змогу вийти на передовий рівень виробництва молока у світі.